

ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Πέμπτον έτος τούτο είναι
κι' έδρα πάλιν αι' Αθήναι.

"Έτος χίλια οκτακόσσι κι' ογδοήκοντα οκτώ,
τò Ταμείο μας κλεισμένο και τò χέρι άνοικτό.

Ό Ρ ω μ η ό ς τήν έβδομάδα — μόνο μιá φορά θά βγαίνη
κι' όταν έχω έξυπνάδα — κι' όποτε μου καταβαίνη.
Συνδρομητάς θά δέχωμαι, — διότι τούς άνέχομαι,
μοναχά 'στάς 'Επαρχίας, — και 'στό 'Εξωτερικόν,
έπειδή καιρούς πτωχείας — τρέχει τό 'Ελληνικόν.
Συνδρομή για κάθε χρόνο — φράγκαδώδεκα και μόνο,

για τὰ ξένα όμως μέρη — δεκαπέντε και 'στό χέρι.
'Αλλ' έδώ συνδρομηται — δέν θά γίνωνται ποτέ
κι' όσα φύλλα κι' άν κρατήσ — δέν περνάς συνδρομητής.
Κι' ούτε θέλω νταραβέρι — με κανένα κανονιέρη.
Γράμματα και συνδρομαι — άποστέλλονται σ' έμέ.
Μέσ'ετών φόρων τήν άντάρα — κι' ό Ρ ω μ η ό ς μας μιá δεκάρα.

Πρώτη του 'Οκτωβρίου
και χαλασμός Κυρίου.

Ποῦντος διακόσα είκοσι ένα
και δλο φθάνουν από τὰ ξένα.

Συγκάλεσις Βουλής μετά σπουδής πολλής.

Γεραίροντες τόν αγαθόν του βασιλέως οίκον,
φροντίζοντες δι' έορτάς και μέλλοντας χορούς,
ιδόντες του Συντάγματος τò άρθρον τò προσήκον,
καθ' ό καλείται ή Βουλή κι' εις όμαλους καιρούς,
έπιθυμούντες δέ πολύ κι' εις ταύτας τας ημέρας
έξόχως να τιμήσωμεν του έθνους τούς πατέρας.

Ίδόντες πώς έβάδισε εις πρόοδον τò κράτος,
τò πᾶν ανακαινίσαντες έν τή Βουλή έσχάτως,
ύψώσαντες άτίθασσον και γαῦρον κεφαλήν,
μη ένθυμούμενοι καιρούς πολέμων έπαράττωι
και νέον στρώσαντες χαλι 'στου έθνους τήν Βουλήν,
δπως πατούν οι βουλευται τὰ βρωμοπόδαρά των.

Μαθόντες ότι κατ' αυτάς ό πρώτος Δεληγιάννης,
κατασυντρίψας τούς ίστους της Αύλικής πλεκτάνης
και νέους όνειροπολῶν θριάμβους 'Ααριλίων,
πρός τόν Μεγαλειότατον όλίγον τι έστράφη
και εις των επισκέψεων τò έντιμον βιβλίον
με χείρα ύποτρέμουσαν φαροδός πλατύς έγγραφη.

Τους Τούρκους άποδείξαντες ένώπιόν μας νάνους,
άλλάξαντες τήν πίστιν των και τὰ μισά φεγγάρια
και κατεξευτελίσαντες τούς κραταιούς Σουλτάνους
εις του Κιεμάλ τò ζήτημα μ' εκείνα τὰ σφουγγάρια,
έκ των όποιων άνά έν θά κάμωμεν ως δῶρον
εις πάντα της μερίδος μας γενναίον βουλευφόρον.

Κρατούντες 'Ισοζύγιον μεγάλον άνά χείρας,
ζυγίζον είκοσι σχεδόν κι' έπέκεινα στατήρας,
εύρόντες περισσεύματα και άλλα προς τοις άλλοις,
σωρούς και στίβας αριθμῶν κρατούντες ύπό μάλης,
διά να δείξωμεν σαφώς εις τόσους έναντίους
τò άληθές του θαύματος με αριθμούς παντοίους.

Κηρύσσοντες τας έορτάς με πάταγον πολύν
και βλέποντες τήν πρόοδον του έθνους προφανώς,
καλούμεν τήν έρίτιμον των 'Αχαιῶν Βουλήν
δεκάτην πέμπτην τουτουτ' του τρέχοντος μηνός,
να έορτάση και αυτή μετά του 'Υπουργείου
εις τας μελλούσας έορτάς του πρώτου Γεωργίου.

